

Als de Geselberg kon vertellen...

De Geselberg ligt altijd eenzaam in het stille land achter het dorpje Veele. Zaterdagavond werd zijn rust echter 'verstoord'. Toen namen naar schatting 1300 mensen deel aan de traditionele Midwinterwandeling.

Als de Geselberg kon vertellen...

4 januari 2015, 23:08 • [Archief](#)

Traditionele tocht

De Geselberg lag er zaterdagavond anders bij dan anders. Hij werd verlicht en rondom hem wandelden honderden mannen, vrouwen en kinderen. Zij allen namen deel aan de traditionele Midwinterwandeling.

Dat licht en al die mensenstemmen zijn er op de andere dagen van het jaar niet op en bij de Geselberg. De heuvel achter het dorpje Veele ligt er dan eenzaam en verlaten bij. Aan die eenzaamheid is hij gewend. Als hij kon praten, zou hij kunnen vertellen over de laatste ijstijd, meer dan tienduizend jaar geleden. Toen werd hij gevormd, als een opgestuwde heuvel, en was het heel erg stil om hem heen.

Verhalen van vroeger

Hij zag hoe in de loop der eeuwen mensen zich op gepaste afstand van hem vestigden, in boerderijtjes. Over die boeren en de vorming van wat nu Veele is, zou hij kunnen vertellen. Net als over de lange tijd in middeleeuwen toen hij een gevreesde

plek in Westerwolde was en zijn huidige naam kreeg. Toen namelijk was hij de locatie waar door de rechter gevonniste mensen werden gegeseld, gemarteld of zelfs ter dood gebracht. In de jaren voor 1600 gebeurde dat nog met van hekserij beschuldigde vrouwen.

Over die lugubere taferelen zou hij kunnen vertellen, net als over de rust die in eeuwen daarna terugkeerde. Toen werden veroordeelde mannen en vrouwen op andere manieren gestraft, met verbanning bijvoorbeeld. De geselpaal, waaraan de veroordeelden werden vastgebonden, verdween toen ook. Zijn naam bleef.

Als de Geselberg kon vertellen...

Spelen op de midwinterhoorn

En daarvan maakten tien jaar geleden enkele inwoners van Veele gebruik. Zij begonnen op de midwinterhoorn te spelen en bliezen zo een oude Germaanse traditie nieuw leven in. „En we noemden ons de Giezelbaargbloazers", vertelt Wubbe Kuper, een van hen. „Naar de Geselberg. We organiseerden enkele jaren later ook een wandeltocht rond die heuvel. Op de avond van de eerste zaterdag in het jaar. Langs de route speelden wij op de midwinterhoorn."

Aan die eerste tocht namen 150 mensen deel, maar in de loop der jaren groeide het aantal wandelaars. Zaterdagavond, tijdens de achtste editie, waren het er zo rond de 1300. Een aantal waar Kuper blij mee was. „En alles is ook prima verlopen."

De Geselberg zag al die mensen passeren en werd zo geconfronteerd met een drukte die hij in vroegere eeuwen vast en zeker nooit ervoer. Hij hoorde ook de Giezelbaargbloazers op hun midwinterhoorns blazen. Dat geluid, behorend immers bij

die oude Germaanse traditie, hoorde hij lang geleden misschien ook al. Als hij kon praten, zou hij het kunnen vertellen.

